

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Ulla Tørnæs gjorde i sin ordførertale meget ud af at understrege Venstres ønske om, at Danmark så hurtigt som muligt fik ophævet forbeholdet vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union, og at vi fik afholdt en folkeafstemning, og så kunne vi ellers træde ind i ØMU'ens forjættede land. Det er et synspunkt, der kan diskuteres, og jeg synes da sådan set, at det absolut er relevant – også i betragtning af den internationale krise, der er under opsejling. Så langt så godt.

Men det, fru Ulla Tørnæs så sagde i den sammenhæng, og som har bragt mig på talerstolen nu, var noget i retning af, at det bekymrede Venstre, at regeringen ikke vil se realiteterne i øjnene for så vidt angår ØMU'en og dansk deltagelse i den. Det, jeg måske synes er bekymrende i den sammenhæng – når nu fru Ulla Tørnæs og Venstre ivrer så kraftigt for, at vi går med i ØMU'en – er, at Venstre ikke ser den realitet i øjnene, at det danske forbehold vedrørende ØMU'en er en del af den kontrakt, der blev indgået med befolkningen efter folkeafstemningen den 2. juni 1992, og at den kontrakt var med til at sikre et ja ved folkeafstemningen i 1993.

Jeg siger ikke, man ikke kan diskutere det spørgsmål. Jeg synes bare, at når man skal tale om realiteter, er det også en vigtig realitet at forholde sig til, hvis man i øvrigt mener, man vil have Danmark med ind i Den Økonomiske og Monetære Union.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal undskyldte over for fru Ulla Tørnæs, at jeg desværre ikke har gået så lang tid i skole, for det er åbenbart gået ud over kvaliteten. Til gengæld har jeg været på efteruddannelse i 20 år på Aarhus Universitet.

Det kan godt være, jeg var uopmærksom, da fru Ulla Tørnæs talte, så derfor har jeg slået efter i fru Ulla Tørnæs' tale, og hvis man går om på side 9, kan man se, at Venstre og fru Ulla Tørnæs selv er i tvivl om, hvad Venstres politik er, for hvad står der? Jeg citerer:

»Vestres vej er en anden end regeringens. Lad mig slutte med at summere det i seks konkrete punkter, der gør en forskel.«

Og så kommer det: »Vil vi, vil vi, vil vi«, så man er åbenbart selv i tvivl. Nå, men det skal ikke skille os ad.

Så siger fru Ulla Tørnæs, at Socialdemokratiet hellere vil bekæmpe privathospitaler end ventelister. Nej, det vil Socialdemokratiet ikke. Vi er store tilhængere af privathospitaler, bare de er private. Vi kan ikke forstå, hvorfor de skal finansieres af det offentlige.

Og det, som er Venstres store gennembrud for den lille mand, er, at når den lille mand skal hofteopereres på et privat hospital, skal den lille mand selv have 25.000 kr. med i lommen. Jeg ved ikke, hvor mange af de små mænd eller måske især de små kvinder, som har 25.000 kr., der står hofteoperation på, men det er det, der er Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der burde måske stå, at det er det talte ord, der gælder.

Fru Ulla Tørnæs sagde i sin replik på de korte bemærkninger, at Venstre ønskede, at det private forbrug skulle holdes uden for indgreb, og at det kun skulle handle om det offentlige forbrug, og at det var forklaringen på, at Venstre ikke kunne støtte pinsepakken. Må jeg spørge: Hvad havde Venstre forestillet sig, hvis ikke vi havde haft pinsepakken? Hvad var det så for krav, Venstre ville have stillet til finansloven?

Når fru Ulla Tørnæs angriber regeringens stramme greb om amterne og kommunerne, må man gå ud fra, at fru Ulla Tørnæs ikke synes, at en realvækst på 1 pct. er tilstrækkelig. Hvis tingene så skal gå op uden indgreb over for det private forbrug og med en for stram kommune- og amtsaftale, er det ganske markante bidrag, Venstre skal lægge frem på bordet, hvis Venstre skal gøre sin politik troværdig. Det er ganske markante milliardbesparelser, tocifrede beløb, som skal findes på statens budgetter, og dem bør man anstændigvis også sætte direkte ord på, så den lille mand kan vide, hvad han har i vente, når Venstre lover og lover – uden spørgsmålstejn forstår jeg nu.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, at det er jo netop af hensyn til Edinburghafgørelsen, det er en forudsætning, at vi har en folkeafstemning, før vi kan blive medlem af Den Økonomiske og Monetære Union, og Venstre ønsker, at den danske regering skal se realiteterne i øjnene og sætte sig i spidsen for en folkelig debat, som